

Yttrande

Det tilltänkta avtalet om inrättande av ett enhetligt system för patentvister (för närvarande kallat domstolen för europeiska patent och gemenskapspatent) är inte förenligt med bestämmelserna i EU-fördraget och EUF-fördraget.

(¹) EUT C 220, 12.9.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 26 maj 2011 (begäran om förhandsavgörande från Centrale Raad van Beroep — Nederländerna) — Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering mot H. Akdas, H. Agartan, Z. Akbulut, M. Bas, K. Yüzügüllüer, E. Keskin, C. Topaloglu, A. Cubuk, S. Sariisik

(Mål C-485/07) (¹)

(Associeringen EEG-Turkiet — Social trygghet för migrerande arbetstagare — Bortseende från krav på bosättning — Räckvidd — Tillägg till den invaliditetspension som utbetalas av värdmedlemsstaten för att säkerställa mottagarens existensminimum — Ändring av nationell lagstiftning — Upphävande av nämnda tillägg om mottagaren inte är bosatt i värdmedlemsstaten)

(2011/C 211/04)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering

Motpart: H. Akdas, H. Agartan, Z. Akbulut, M. Bas, K. Yüzügüllüer, E. Keskin, C. Topaloglu, A. Cubuk, S. Sariisik

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Centrale Raad van Beroep — Tolkning av artikel 9 i associeringsavtalet, artikel 59 i tilläggsprotokollet till avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet som undertecknades i Bryssel den 23 november 1970 och ingicks, godkändes och bekräftades på gemenskapens vägnar genom rådets förordning (EEG) nr 2760/72 av den 19 december 1972 (EGT L 293, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 1, s. 130) samt artikel 6.1 i associeringsrådets beslut nr 3/80 av den 19 september 1980 om tillämpningen av Europeiska gemenskapernas medlemsstaters system för social trygghet på turkiska arbetstagare och deras familjemedlemmar (EGT C 110, 1983, s. 60) — Nationell lagstiftning enligt vilken ett tillägg till invalidi-

tetspensionen kan beviljas för att säkerställa mottagarens existensminimum — Begränsningar vid bosättning utanför Nederländerna — Avskaffande med olika hastighet beroende på bosättningsort och nationalitet

Domslut

1. Artikel 6.1 första stycket i associeringsrådets beslut nr 3/80 av den 19 september 1980 om tillämpningen av Europeiska gemenskapernas medlemsstaters system för social trygghet på turkiska arbetstagare och deras familjemedlemmar, ska tolkas så, att den har direkt effekt, vilket innebär att de turkiska medborgare på vilka bestämmelsen är tillämplig har rätt att åberopa den direkt vid domstolarna i medlemsstaterna i syfte att regler i nationell rätt som strider mot bestämmelsen inte ska tillämpas.
2. Artikel 6.1 första stycket i beslut nr 3/80 ska tolkas så, att under de omständigheter som är aktuella i målet vid den nationella domstolen, utgör denna bestämmelse hinder för en lagstiftning i en medlemsstat, såsom artikel 4 a i lagen om tilläggsförmåner (Toeslagenwet) av den 6 november 1986, vilken innebär att tidigare migrerande arbetstagare förlorar rätten till en förmån, såsom tillägget till invaliditetspensionen, vilken beviljats dem enligt nationell lagstiftning, när de har återvänt till Turkiet efter att ha förlorat sin rätt att vistas i värdmedlemsstaten på grund av att de har drabbats av invaliditet i denna stat.
3. Artikel 9 i avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, vilket undertecknades den 12 september 1963 i Ankara av Republiken Turkiet, å ena sidan, och av medlemsstaterna i EEG och gemenskapen, å andra sidan, och vilket ingicks, godkändes och bekräftades för gemenskapens räkning genom rådets beslut 64/732/EEG av den 23 december 1963, är inte tillämplig i en sådan situation som är aktuell i målet vid den nationella domstolen.

(¹) EUT C 22, 26.1.2008

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 26 maj 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-306/08) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiven 93/37/EEG och 2004/18/EG — Förfaranden vid offentlig upphandling av byggtreprenader — Lagstiftning om stadsplanering i den autonoma regionen Valencia)

(2011/C 211/05)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Alcover San Pedro, D. Kukovec och M. Konstantinidis)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: M. Muñoz Pérez)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 1, 6.6, 11 och 12 samt kapitel 2 i avdelning IV (artiklarna 24–29) i rådets direktiv 93/37/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader (EGT L 199, s. 54) och av artiklarna 2, 6, 24, 30, 31.4 a, 48.2 och 53 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114) — Lagstiftning om stadsplanering i den autonoma regionen Valencia — Oförenlig med gemenskapsrätten

Domslut

1. *Talan ogillas.*

2. *Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 223, 30.8.2008.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 26 maj 2011 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State — Nederländerna) — Stichting Natuur en Milieu m.fl. (C-165/09) mot College van Gedeputeerde Staten van Groningen, Stichting Natuur en Milieu m.fl. (C-166/09) mot College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, Stichting Natuur en Milieu m.fl. (C-167/09) mot College van Gedeputeerde staten van Zuid-Holland

(Förenade målen C-165/09–C-167/09) (¹)

(Miljö — Direktiv 2008/1/EG — Tillstånd att uppföra och driva ett elverk — Direktiv 2001/81/EG — Nationella utsläppstak för vissa luftföreningar — Medlemsstaternas befogenheter under övergångsperioden — Direkt effekt)

(2011/C 211/06)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stichting Natuur en Milieu, Stichting Greenpeace Nederland, B. Meijer, E. Zwaag, F. Pals (C-165/09), Stichting Natuur en Milieu, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stich-

ting Greenpeace Nederland, Vereniging van Verontruste Burgers van Voorne (C-166/09), Stichting Natuur en Milieu, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Greenpeace Nederland, Vereniging van Verontruste Burgers van Voorne (C-167/09),

Motpart: College van Gedeputeerde Staten van Groningen (C-165/09), College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland (C-166/09 och C-167/09).

Ytterligare deltagare i rättegången: RWE Eemshaven Holding BV, tidigare RWE Power AG (C-165/09), Electrabel Nederland NV (C-166/09), College van Burgemeester en Wethouders Rotterdam (C-166/09 och C-167/09), E.On Benelux NV (C-167/09)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Raad van State — Tolkning av artikel 9 i rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (EGT L 257, s. 26), nu Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (kodifierad version) (EUT L 24, s. 8) och av artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/81/EG av den 23 oktober 2001 om nationella utsläppstak för vissa luftföreningar (EUT L 309, s. 22) — Ansökan om miljötillstånd — Den behöriga myndighetens beslut — Medlemsstaternas skyldigheter under den tid som förflyter mellan dagen för direktivets införlivande och den dag som anges i artikel 4.1 i direktiv 2001/81, vilken infaller efter dagen för direktivets införlivande — Kraftverk

Domslut

1. Artikel 9.1, 9.3 och 9.4 i rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar, i dess ursprungliga lydelse, samt i den kodifierade lydelse som följer av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar ska tolkas så, att när behöriga nationella myndigheter beviljar miljötillstånd till att uppföra och driva en industrianläggning av den typ som är aktuell i de nationella målen, är de inte skyldiga att bland villkoren för att bevilja ett sådant tillstånd räkna det nationella utsläppstak för SO₂ och NO_x som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/81/EG av den 23 oktober 2001 om nationella utsläppstak för vissa luftföreningar. Vid tillståndsgivningen ska de dock iaktta skyldigheten enligt direktiv 2001/81 att, inom ramen för nationella program, anta eller planera lämpliga och samstämmiga politiska eller andra åtgärder som kan minska utsläppen i deras helhet från bland annat dessa föroreande ämnen, till en mängd som senast i slutet av år 2010 inte överstiger de gränsvärden som anges i bilaga I till direktivet.